

PODLAHY

MATERIÁLY, VÝBĚR, ÚDRŽBA

G. RŮŽIČKOVÁ, S. SVOBODOVÁ

- **DRUHY KRYTIN**
- **DOPORUČENÉ POUŽITÍ**
- **POKLÁDKA, OŠETŘOVÁNÍ**

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout s portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umísťování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

Copyright © Grada Publishing, a.s.

Copyright © Grada Publishing, a.s.

Obsah

Úvodem	7
1. Vlastnosti podlah	9
2. Dřevěné a laminátové podlahy	11
2.1 Dřevo a jeho vlastnosti	11
2.2 Vícevrstvé dřevěné podlahy	16
2.3 Palubkové podlahy	21
2.4 Parketové dřevěné podlahy	23
2.5 Vlysové dřevěné podlahy	25
2.6 Laminátové plovoucí podlahy	26
3. Koberce	35
3.1 Celoplošné koberce	36
3.2 Kobercová vlákna	36
3.3 Technika výroby	38
3.4 Pokládka	40
3.5 Údržba koberců	48
4. Keramická dlažba	53
4.1 Vlastnosti dlažby	55
4.2 Druhy materiálů	59
4.3 Způsob použití dlažby	61
4.4 Nákup u odborníků	64
4.5 Pokládka	65
4.6 Lepidla a spárovací hmoty	68
4.7 Převzetí hotové práce	70
4.8 Údržba keramických materiálů	70
4.9 Skleněné krytiny	71
5. PVC	72
5.1 Nabídka PVC-krytin	74
5.2 Pokládka, údržba a ošetřování PVC	76

6. Kaučukové podlahy	78
7. Linoleum	80
7.1 Pokládka linolea	82
7.2 Čištění a údržba linolea	83
8. Korkové podlahy	84
8.1 Nabídka a nákup korkové krytiny	85
8.2 Pokládka korkových dlaždic	87
8.3 Údržba a ošetřování korku	88
9. Kámen v domácnosti	89
9.1 Štípaný přírodní kámen	89
9.2 Mramor a žula	92
9.3 Podlaha z taveného čediče	94
9.4 Kámen technistone	96
9.5 Teraco	98
9.6 Mazanina, potěry	98
Shrnutí	99
Použitá literatura	102

Úvodem

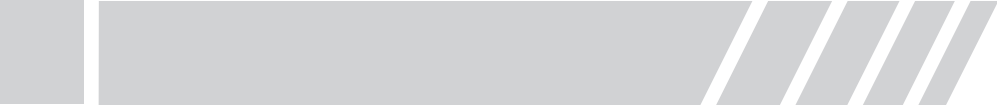
Bez nadsázky lze říci, že kvalitní podlaha a střecha domu jsou základním předpokladem pro dobré a spokojené bydlení. Jestliže nám do střechy zatéká či špatně odvětrává, máme zanedlouho v domě zvýšenou vlhkost, která vyvolá tvorbu plísní apod. Následná rekonstrukce je velmi drahá.

Stejně tak prošlapaná, vrzající, nerovná, špatně se udržující, zkrátka nevhodně zvolená podlahová krytina nám znepríjemňuje život každý den. I její oprava či rovnou výměna je nákladná záležitost. Kde se obvykle stane chyba? Příležitostí, jak udělat „krok vedle“, je už od chvíle nákupu do konečné pokládky opravdu mnoho, mají ji zákazníci, prodáváci v obchodě a v neposlední řadě realizační firma, která podlahovou krytinu může špatně položit.

Běžný zákazník je v podstatě laik, málokdo se dokonale orientuje v nabídce podlahových krytin na trhu. Plně se spolehnout na jednu prodávající firmu však rozhodně nemůžeme. Proto neškodí provést si soukromé výběrové řízení, zavítat postupně do několika obchodů, vyžádat si reference. Rovněž si necháme předvést doklady a certifikáty, úplnou technickou dokumentaci v češtině, včetně montážních návodů, návodů k použití a údržbě. Také se zajímáme o reklamační řád a již předem se informujeme, na jaké vady se vlastně záruka vztahuje. Předejdeme tím mnohým nedorozuměním, které by nás později mohly vyjit pěkně draho.

Mnohé o pestrosti a kvalitě nabídky jednotlivých prodejců nám napoví jejich vzorková prodejna, kde jsou podlahové krytiny na panelech přehledně vystaveny.

Při nákupu je zapotřebí odborníka informovat o tom, do které místnosti je podlaha určena, co od ní očekáváme, jak bude zatěžována, jaké preferujeme materiály, barvy, vzory, případně strukturu povrchu, zda máme doma malé děti či chováme nějaké zvíře. Vše má totiž vliv na správnou volbu, samozřejmě rozhodují i naše

finanční limity. Nebrat tyto faktory v úvahu znamená zcela jistě „šlapat si po štěstí“.

Cílem této publikace je čtenáře přehledně seznámit s podlahovými materiály a krytinami, které se běžně prodávají na trhu. Autorky se zaměřily především na jejich užité vlastnosti pro domácnost, vyzdvihly jejich přednosti, ale upozornily i na případné nevýhody. Přiblížily rovněž způsob a náročnost pokládky, údržby a ošetřování všech představených podlah.

1. Vlastnosti podlah

V bytech a rodinných domech jsou nestejnoměrně zatěžované prostory, které mají rozdílné požadavky na vlastnosti podlah.

Jednu skupinu místností s obdobnými nároky na podlahovou krytinu tvoří obývací i dětské pokoje, jídelny, pracovny a ložnice. Tyto prostory od podlahy vyžadují kromě příjemného vzhledu zejména stálobarevnost, dobré akustické vlastnosti, výborné tepelně izolační schopnosti a trvanlivost.

Naproti tomu v kuchyni a ve spíži musí podlahy nejen vyhovovat vzhledem, ale i vyznačovat se odolností proti vlhkosti, nesmí být kluzké ani při rozliti vody, potřebují protiskluzovou úpravu a musí odolávat nárazům těžších předmětů. Významná je také stálobarevnost, čistitelnost, odolnost vůči chemikáliím a v některých případech i dobré zvukově izolační vlastnosti.

Další skupinu tvoří místnosti s mokrým provozem, jako jsou koupelny, toalety a prádelny. Ty musejí mít podlahu odolnou především proti vlhkosti, ale i dokonale pevnou s protiskluzovým povrchem a sladěnou s obkladem stěn.

O co méně náročné na estetické působení jsou komunikační, skladovací a sklepní prostory, o to větší provozní zátěži jsou vystaveny. Stejně požadavky platí pro garáže, jejichž podlahová krytina musí být odolná proti olejům, chemikáliím a jiným agresivním látkám.

Podlahy se dělí na teplé, poloteplé a studené. Mezi tzv. teplé podlahy patří dřevěné vlysy, palubky, korkové desky nebo koberce. Charakteristickými poloteplými podlahami jsou xylolit nebo korkové linoleum, mezi studené se řadí podlahy z dlaždic, cementových malt a skleněné podlahy. V případě tenkých podlahových krytin či stěrek platí zásada, že podlaha je buď studená, poloteplá, nebo teplá podle tepelné odnímatelnosti podkladu pod nášlapnou vrstvou.

Důležitým požadavkem na podlahu je její zvuková neprůzvučnost, které lze dosáhnout vhodnou zvukovou izolací. Zvuková izolace zabraňuje přenosu hluku šířeného vduchem nebo přenášení kročejového hluku.

Současný výběr tradičních i nových podlahovin umožňuje tvarové, materiálové i barevné řešení podlah na základě vlastního vkusu.

Podle druhu použitého materiálu dělíme podlahové krytiny v interiérech na dřevěné, korkové, z PVC, keramické a kameninové, skleněné, betonové, teracové, z přírodního kamene, na betonové nebo cementové mazaniny a potěry, podlahové povlaky, na kaučukové a na textilní – koberce.

2. Dřevěné a laminátové podlahy

2.1 Dřevo a jeho vlastnosti

Návrat k přírodním materiálům a ústup od umělých je současným trendem v podlahových krytinách. Potvrzují to jak prodejci, tak architekti, jejichž klienti stále více hledají a potřebují opravdovost, pocit tepla, přirozenost. Laminátové podlahy s umělým povrchem, které zaznamenaly velký boom před pár lety, jsou pomalu na ústupu, i když na trhu mají a stále budou mít své nezapopíratelné místo. Český zákazník je však čím dál náročnější a žádá trvalou hodnotu. Tu mu nabízejí dřevěné podlahy palubkové, vlysové, parketové, dřevěné lamelové vícevrstvé nebo z plného masivu, který je občas k dostání už i ve formě „plovoucí“ podlahy.

V oblasti bydlení, podobně jako v módě, probíhají vlny obliby neboli trendy, které určují, co se „právě nosí“. V dřevěných podlahách jsou u zákazníků jednoznačně preferovány vícevrstvé

Vysoce kvalitní lepená podlaha z masivu v tloušťce 40 mm se prodává v rozmanitých dřevinách (Empiri Wood design)

Obr. 1

tip

Moderní jsou dnes světlejší dřevěné podlahy, které dělají dojem většího prostoru. Oblíbené jsou i exotické tropické dřeviny s výraznou kresbou dřeva

lamelové plovoucí podlahy, a to především větších formátů. Jejich kvalita se samozřejmě může velmi lišit. Rozhoduje o ní tloušťka vrchní nášlapné vrstvy, počet lakovaných vrstev, materiál ve středové vrstvě, druh použité dřeviny, způsob spojení jednotlivých lamel, finální povrchová úprava (vosk, lak, olej) apod.

Rovněž u nás je v současné době patrný světový trend světlé podlahy, kterou pak vkusně doplňuje tmavší nábytek. Proto je oblíbený světlý buk, javor, bříza, trochu přitom ustupuje tmavší odstín dubu. Konzervativnější tuzemský zákazník dokonce přichází na chuť i exotickým tropickým dřevinám, které nabízejí zcela originální zabarvení (od tmavě červené po zlatohnědé tóny) a pro nás atraktivní a nezvyklou strukturu a kresbu letokruhů. Cizokrajné dřeviny, jako merbau, teak či bambus, vynikají přitom velkou tvrdostí, odolností, posledně jmenovaný bambus se pokládá i v koupelně, protože výborně odolává vlhkosti a je velmi pružný. Dodává se na trh ve dvou barevných variantách (odstín káva a přírodní světlá).

Co se týká technických novinek, zákazníci u dřevěných podlah oceňují rozšíření mechanických zámků bez lepení, které byly dosud velkou předností hlavně laminátových podlah. Pokládka plovoucích vícevrstevých, parketových i některých masivních podlah je tak podstatně rychlejší. Ze Skandinávie přišla další příjemná novinka: tepelně upravené dřevo. Jakou nabízí výhodu? Úprava zamezí do jisté míry tvoření spár, které vznikají při sesychání dřeva. Díky této nové technologii, kdy je dřevo vystaveno působení teplot nad 200 °C, se totiž velmi snižuje tendence dřeva k objemovým změnám při relativní vlhkosti. Výrobci uvádějí, že o 50–90 % v porovnání s tepelně neupraveným dřevem. A to už musí být znát.

Přednosti a zápory dřevěných podlah

Jakákoliv dřevěná podlaha (plovoucí vícevrstvá, masivní, parketová, vlysová, palubková) je ve srovnání s laminátovou plovoucí podlahou s umělým povrchem vždy dražší. Také musíme počítat s tím, že je náročnější na údržbu, povrchovou úpravu. Všechny dřevěné podlahy, kromě plovoucích typů, mají delší a náročnější

pokládku, sami také musíme provést povrchovou úpravu lakováním, olejováním nebo voskováním. Dřevo se nehodí do vlhkého prostředí, kde u něho dochází k tvorbě spár a nerovností. U dřevěné krytiny s vysokou hustotou vláknů se navíc příliš nedoporučuje montovat podlahové vytápění.

Proč dřevěnou podlahu?

Na první pohled tedy samé nevýhody. Co nám za to dřevěná podlaha nabízí a proč si ji vůbec máme pořizovat? Dřevo je krásný, ničím nenahraditelný přírodní materiál, který navozuje uvolněnou atmosféru, pohodu. Přednost mu dají ti, kdo preferují přirozený vzhled, originální kresbu dřeva, dlouhou životnost, vynikající tepelné vlastnosti.

Dřevěné podlahy najdeme spíše v rodinných domech než například v panelovém bytě, kde majitelé žádají rychlou pokládku, dobrou odolnost a tvrdost materiálu (ideální je laminát). Také obvykle počítají s tím, že mohou panelový byt časem opustit, a tak nehodlají investovat do podlahy, která s pravidelným přebroušením a pečlivou údržbou vydrží i sto let. Naopak rodinný dům je hodnota, která přechází z generace na generaci, proto se vyplatí volit trvanlivé, velmi kvalitní a na pohled krásné materiály. A k nim dřevěné podlahy patří.

Rozdělení dřeva podle kvality

Dřevo je živý, a tudíž velmi svébytný materiál, který si v průběhu let zkrátka tak trochu dělá, co chce. Je to jeho přirozenost, nikoliv závada! To ale, bohužel, mnozí zákazníci nechápou, i když po dřevu vysloveně touží. Je zajímavé, že mezi nejčastěji reklamovanými závadami dřevěných podlah je jejich vzhled. Někteří uživatelé neuznávají, že dřevo může mít výrazné barevné kontrasty, rozmanitě prokreslené letokruhy, nepravidelnosti, žilky apod. Přitom to je právě jeho přednost. Vlivem umělých povrchů, které nás ze všech stran obklopují, asi přirozené krásy méně rozumíme (obdobně některým lidem vadí zvrásnění a drobné prasklinky kůže na sedací soupravě).

tip

Suky, běl, točitost vláken, očka nejsou vadou dřeva, pro někoho jsou předností oproti jednolitému vzhledu plochy.

Abychom předešli rozčarování, je dobré prodávajícího požádat, aby nám podlahovinu předvedl ve větší ploše. Vyskládáme si tedy přímo v obchodě jednotlivé lamely na zem a sledujeme barevné prokreslení, střídání tónů apod. Je však třeba si uvědomit, že výrazné barevné rozdíly jsou pro mnohé dřeviny typické a monotónnost není moderní. Proto nežádejme po dřevu nemožné!

Dřevěné podlahy jsou u nás zařazeny do 4 kvalitativních tříd daných normou. Růstové projevy jako suky, běl, točitost vláken, očka apod. se připouštějí, vyskytují se v nejnižší, tedy nejlevnější kategorii. Nejsou však v žádném případě vadou dřeva, někteří zákazníci jim dávají přednost před jednolitějším vzhledem povrchu. Není bez zajímavosti, že například v USA jsou „růstové vady“ žádány, a zákazníci si za ně dokonce připlácejí.

Další vlastností dřeva, kterou je dobré předem znát, je sesychání v čase. Pokud nám některý prodejce přesvědčivě tvrdí, že na dřevěných podlahách se v žádném případě nevytvářejí spáry, pak nám záměrně lže, aby se dočkal hladkého prodeje. Jak se dřevo zachová, nám totiž nikdo zaručit nemůže. Dřevo, i nalakované, mění své rozměry vlivem vlhkosti a teploty vzduchu, nepříjemné jsou zejména vyšší teploty nad 25 °C a relativní vlhkost pod 40 %, kdy dřevo sesychá, rozestupuje se, vznikají spáry, může se i zkroutit, praskat apod.

Zamezit tomu je obtížné, protože jediným lékem na spáry a podobné „neduhy“ je udržování konstatních teplotních a vlhkostních podmínek v době pokládky dřeva. Normy však připouštějí maximální šířku spáry mezi vlysy 1,5 mm.

Údržba a ošetření dřevěných podlah

Dřevěné podlahy vícevrstvé plovoucí a plovoucí parkety jsou obvykle už při výrobě opatřeny 5 vrstvami odolného tvrzeného laku. Pokud se však rozhodneme pro pokládku vlysových, palubkových nebo masivních podlah, máme možnost si povrchovou úpravu vybrat. Zda zvolíme lak, nebo olej, záleží nejen na našem vkusu, ale i na zatížení podlahy. Před každou povrchovou úpravou lakem či olejem vždy podlahy očistíme, zbavíme mastných skvrn, zbytků

pryskyřic a jiných nečistot. Povrch musí být před ošetřením hladký, rovný, ohoblovaný.

Všeobecně se lakovaná podlaha pro domácnost považuje za praktičtější, protože se lépe udržuje, podlaha je odolnější vůči vlhkosti, a proto se i snadněji čistí. Lesk laku je však pro dřevo trochu nepřírozený, a tak stále více zákazníků volí sice nezávadný lak bez rozpouštědel, ale v matovém provedení. Lakovaná podlaha má nevýhodu v případě poškrábání, protože ji, na rozdíl od olejované, musíme přebrousit a znovu nalakovat po celé ploše.

Olejovaná dřevěná podlaha s voskovou vrstvou na povrchu má jemný sametový vzhled, je to podlaha pro rozené estéty, neboť vydvihne přirozenou strukturu a barvu dřeva. Má i další přednosti: poškozenou podlahu lze ošetřit lokálně, lépe odolává oděru než lakovaná a také neklouže. To je příznivá zpráva pro všechny majitele psů a koček, protože zvířátkům se na lakované podlaze hůře udržuje rovnováhu, a instinktivně se tak snaží zatínat drápy.

Olejovaná podlaha se ale musí častěji ošetřovat. Už v prvním roce po pokládce je třeba ji dvakrát až třikrát přetřít olejem, později se intervaly mezi touto údržbou řídí stupněm zatížení místnosti. Na rozdílné druhy dřeva patří různé oleje, proto je třeba informovat se u odborníka, jak postupovat a co konkrétně použít.

Pro běžnou údržbu olejované podlahy uplatníme raději suchou metodu, pravidelné vysávání či mop. Jen občas použijeme dobře vyždímaný hadr, pravidelným vytíráním bychom však stírali voskovou vrstvu, kterou je třeba čas od času obnovit. Speciální vosk rozetřeme čistým a lehce navlhčeným mopem, a to v podélném směru podlahy. Podlahu necháme schnout až 2 hodiny a prvních 24 hodin nestoupáme na podlahu v obuvi znečištěné zvenku.

Olejované podlahy nesnášejí příliš vodu, dále alkalické čisticí prostředky, rozpouštědla, ředidla.

tip

Lakovaná podlaha se lépe udržuje. V případě poškození povrchu ji však musíme zrenovovat po celé ploše. Olejovaná podlaha má luxusnější vzhled, ale je náročnější na údržbu. Opravit stačí jen poškozené místo.

2.2 Vícevrstvé dřevěné podlahy

Vícevrstvé plovoucí dřevěné podlahy v sobě spojují dvě příjemné vlastnosti, které ocení každý uživatel: nášlapnou vrstvu mají z oblíbeného dřeva a pokládka je díky „plovoucímu“ uložení velmi snadná a rychlá.

V pojmech musí být jasno. „Plovoucí“ znamená, že podlaha není pevně připevněna k podkladu (přibita či nalepena), ale volně na něm tzv. „plave“. Jednotlivé lamely jsou vzájemně pospojovány na pero – drážku a slepeny, nebo zacvaknuty do sebe pomocí důmyslného zámkového mechanismu. Dřevěná vícevrstvá, někdy též nazývaná sendvičová podlaha nepotřebuje podobně jako laminátová plovoucí podlaha žádnou finální úpravu povrchu (lakování, broušení apod.). Již od výrobce jsou lamely dodány ve stavu připraveném k provozu, tedy přebroušené, nalakované či naolejované.

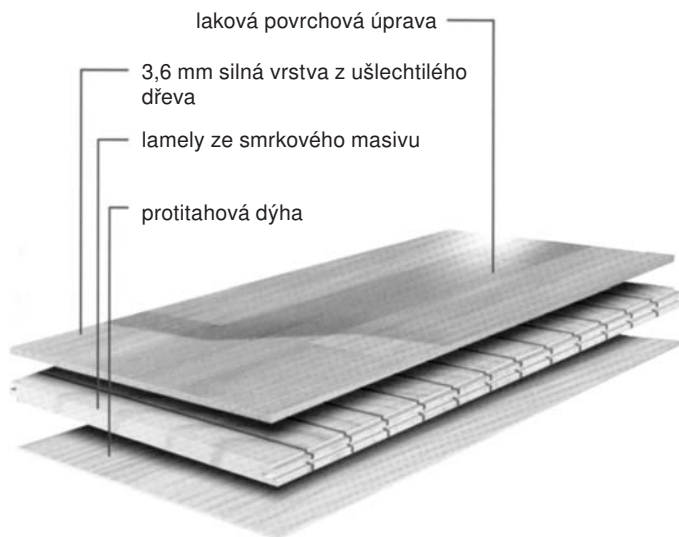

Obr. 2

Plovoucí vícevrstvá podlaha z pravého dřeva spojená systémem ClickTec, tedy bez lepení

Skladba vícevrstvé dřevěné podlahy

Kvalita i cena vícevrstvých plovoucích podlah jsou velmi rozmanité. Ovlivňuje je nejenom značka výrobce, ale především skladba a druh použitého materiálu: vrchní nášlapné vrstvy, střední nosné vrstvy, spodní protitahové vrstvy, a také povrchová úprava. Lakované podlahy jsou levnější než olejované či voskované.

Třívrstvá konstrukce dřevěné plovoucí podlahy (Haro)

Obr. 3

Velký rozdíl mezi podlahami už je v samotné nášlapné vrstvě. Může ji tvořit masivní dřevo v tloušťce 2 až 4 mm, což je nejdražší varianta (např. masivní podlaha z tvrdých tropických dřevin, může být plovoucí, ale obvykle se lepí), nebo různé dřevěné dýhy o síle 0,6 až 0,7 mm. Tloušťka povrchové dýhy pak určuje počet broušení, které můžeme využít v případě poškození podlahy. Je to svým způsobem ukazatel životnosti podlahy, nejvíce si však můžeme dovolit tři až čtyři přebroušení speciální bruskou. Stejně jako klasická vlysová podlaha i zde se podle vzhledu povrchu vícevrstvé podlahy dělí do čtyř kvalitativních tříd: barevně stejnoměrný povrch je pokládán za nejcennější, a tudíž je i nejdražší.

Dobře ošetřená vrchní vrstva dřevěné podlahové krytiny je opatřena 5 vrstvami akrylátového laku tvrzeného UV-zářením, novinkou je několikanásobná vrstva laku se speciální úpravou odolnou výrazně proti nárazu a tlaku, díky níž vzniká tvrdý, a přitom pružný povrch, na kterém se neusazuje prach. Podlahy s tenkou povrchovou dýhou se dokonce opatřují až jedenácti vrstvami speciálního laku.

Stále oblíbenější je olejování, které oproti laku dodává lamele sametovější vzhled. Olej na rostlinné bázi má i ryze praktickou přednost: olejovaný povrch lze při lokálním poškození opravit lépe než lakovaný. Vzniklá rýha se lehce přebrousí jemným smrkovým papírem, místo ošetří voskovým přípravkem a přeleští. Vryp na lakované podlaze nejde lokálně vyspravit, podlaha se musí znovu zbrousit a přelakovat v celé ploše.

tip →

Jádro vícevrstvé dřevěné podlahy rozhoduje do značné míry o kvalitě podlahové krytiny. HDF-deska dobře odolává změnám teploty a vlhkosti.

O kvalitě a trvanlivosti podlahy do značné míry rozhoduje střední nosná vrstva, která není vidět. Mezi uznávané patří HDF-deska, která výborně odolává změnám teploty a vlhkosti. Dále se hojně používá laťovka uložená příčně, aby se zabránilo kroucení podlahy při vysychání. Kromě smrkového dřeva se ve střední vrstvě uplatňuje i dřevo kaučovníku, které odpuzuje vodu a podlaha lépe odolává případné vlhkosti. Nejlevnější je střední vrstva z překližky či dřevotřísky. Konečně spodní vrstvu tvoří protitahová dýha např. z dřeva jehličnanů a stabilizační fólie, která brání pronikání vlhkosti z podkladu. Jednotlivé vrstvy mohou být k sobě sesazeny v úhlu 90 stupňů a sklíženy, čímž se vzájemně blokují proti pohybu.

Spojení na suchý zámek

Jednotlivé desky dřevěných vícevrstevných podlah se obvykle spojují prostřednictvím pera – drážky a slepují. Spojení bez lepení, tedy suchým zámkem, bylo zatím výhradní doménou laminátových plovoucích podlah, ale na trhu jsou už rovněž nelepené dřevěné podlahy.

Výhodou spojení lamel podlahy například hliníkovým zacvakávacím zámkem, který je patentován, je snadná výměna poškozeného

prvku. Dřevěné podlahy však lze na rozdíl od laminátových snadno přebrousit, proto nebyl jiný spoj delší dobu žádán.

Dalším důvodem bylo jisté zvýšení ceny dřevěné lamely opatřené suchým zámkem, protože středová vrstva nemůže být z lacinějšího měkkého dřeva. Z toho lze usuzovat, že se suchý spoj vyplatí především na levnější dřevěné vícevrstvé podlaze s tenkou dýhou, která se snadněji poničí, a pak je jednoduchá výměna lamely přímo nutností. Vícevrstvé dřevěné podlahy s masivní vrstvou už spojení na zacvakávací zámkový systém zvaný Woodlock rovněž nabízejí. Umožňuje daleko rychlejší a čistou pokládku.

Kam s vícevrstvou podlahou

Funkce a zatížení daného prostoru jsou rozhodující pro volbu typu dřevěné plovoucí podlahy. Například podlaha s tenkou dýhou není vhodná do před síně či dětského pokoje, kde musí odolávat velkému provoznímu náporu a divokým hrám dětí. Stejně tak se méně odolná krytina nedoporučuje, pokud jsou v bytě zvířata. Tam se naopak hodí odolná laminátová podlaha, která se ubrání i pisku z bot, kolečkům od dětských autíček a dámským jehličkovým podpatkům.

Podobně není dřevěná podlaha rozumným řešením do vlhkých prostor a tam, kde se manipuluje s vodou, například v kuchyni. Stává se, že se nechtěně vylije tekutina přímo na zem. Pokud ji ihned neseřeme hadrem, zateče do spár a podlaha se následně zvlní a vzduje. Do kuchyně lze

Dřevěná lamelová podlaha z merbau působí ve světlém interiéru elegantně (Empiri Wood design)

Obr. 4